

Undeva, dincolo de timp, într-un loc uitat de lume,
se afla un sat unde trăiau în pace o mână de oameni.

Pe ulițele satului, de multe ori, doar vântul și roțile
căruțelor se auzeau, măsurând trecerea.

Într-o zi, unul dintre săteni se întrebă ce poate face ca să aducă mai multă culoare, viață și zâmbet casei lui și satului în care trăiește.

Astfel, s-a apucat să sape
în propria curte, gândindu-se
că va face o grădină mare,
frumoasă, cu flori de toate
culorile, care să bucure
ochii, cu copaci unde
vântul să se joace
în voie și alei pe
unde să se poată
plimba în zilele
cu soare.

